

Andrzej Wajda i Aleksander Biborski patronami skwerów w Krakowie

2018-07-05

W środę, 4 lipca podczas sesji Rady Miasta Krakowa radni poparli projekt uchwały prezydenta Jacka Majchrowskiego w sprawie nazwania skweru przy Teatrze im. Juliusza Słowackiego imieniem Andrzeja Wajdy. Radni zdecydowali także o nazwaniu skweru przy ulicy Biskupiej imieniem architekta Aleksandra Biborskiego.

Z prośbą o nazwanie skweru imieniem Andrzeja Wajdy wystąpił Jerzy Kalafarski. Wniosek został poparty przez prezydenta Jacka Majchrowskiego, otrzymał również pozytywną opinię Zespołu ds. Nazewnictwa działającego przy Komisji Kultury i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa.

Andrzej Wajda to jeden z najwybitniejszych twórców światowego kina, autor wielu niepowtarzalnych dzieł filmowych m.in. „Popiół i diament”, „Wesele”, „Danton”, „Człowiek z marmuru”, „Człowiek z żelaza”, „Katyń”, „Wałęsa, człowiek z nadziei”, znakomity reżyser teatralny związany z Teatrem Starym w Krakowie, laureata Oscara przyznanego za całokształt twórczości w 2000 r. oraz wielu nagród filmowych za wybitne osiągnięcia w dziedzinie kinematografii: m.in. Złotej Palmy w Cannes za film „Człowiek z żelaza” w 1981 r., Cezara - nagrody Francuskiej Akademii Sztuki i Techniki Filmowej dla filmu „Danton” w 1983 r., Nagrody Kyoto za działalność na rzecz rozwoju nauki, techniki i myśli ludzkiej w 1987 r., Felixa - europejskiej nagrody za całokształt twórczości w 1990 r., Złotych Lwów na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Wenecji za całokształt twórczości i wybitny wkład w historię kina w 1998 r., Złotych Niedźwiedzi na Międzynarodowym Festiwalu filmów w Berlinie w 2006 r. Andrzej Wajda był założycielem i fundatorem Muzeum Techniki i Sztuki Japońskiej „Manggha” w Krakowie. Za zasługi dla Krakowa został odznaczony Srebrnym Medalem „Cracoviae Merenti” w 1995 r.

Radni podjęli także decyzję w sprawie nazwania skweru przy ul. Biskupiej imieniem architekta Aleksandra Biborskiego. Z wnioskiem o nazwanie jednej z ulic, placów, skwerów w Krakowie imieniem architekta wystąpiła rodzina.

Aleksander Biborski (ur. 7 sierpnia 1856 r. w Krakowie, zm. 2 marca 1937 r. tamże) to polski architekt związany z Krakowem. Po ukończeniu I Cesarsko-Królewskiej Wyższej Szkoły Realnej w Krakowie (dzisiejsze V Liceum Ogólnokształcące im. Augusta Witkowskiego w Krakowie) studiował na Politechnice Lwowskiej. Początkowo pracował w Urzędzie Budownictwa Miejskiego (1883-1884), by następnie założyć własną firmę budowlaną. Projektował (w charakterystycznym dla schyłku XIX stulecia stylu eklektycznym o motywach północnego renesansu) i budował głównie domy mieszkalne. Prowadził także budowy według planów innych architektów. Był członkiem Towarzystwa Technicznego (1884), a w latach 1916–1919 Królem Bractwa Kurkowego. Od 1916 r. był prezesem Izby Budowlanej. Jego projektu są między innymi kamienice przy ulicy Biskupiej 3 i 10. Również jego projektu są kamienice przy ulicy Łobzowskiej 5, 23, Krowoderskiej 55, Szlak 9, Karmelicka 14, Radziwiłłowska 27, Jabłonowskich 6, Długiej 39, 41, 43.